

Sygn. akt II AKzW 462/20

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2020 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia S.A. Robert Kirejew

Protokolant: Karolina Jach

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Regionalnej w Katowicach Jolanty Tałaj

w sprawie **A. B.**

skazanego za przestępstwo z art. 209 § 1 i 1a k.k.

po rozpoznaniu zażalenia złożonego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Bielsku- Białej

z dnia 18 lutego 2020 roku, sygn. akt IV Kow 1377/19/el

w przedmiocie odmowy udzielenia zezwolenia na odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Przeprowadzona przez Sąd Apelacyjny kontrola odwoławcza zaskarżonego postanowienia prowadzi do wniosku, że poczynione przez sąd I instancji ustalenia faktyczne i zaprezentowane rozważania prawne są prawidłowe, a wydane orzeczenie zasadne.

Zaaprobować należy wyrażony przez Sąd Okręgowy pogląd, że jakkolwiek skazany spełnia formalne wymogi do uzyskania zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, to nie spełnia wymogów materialnych określonych w przepisie art. 43 la § 1 i 3 k.k.w., w związku z czym odbycie przez A. B. kary w systemie dozoru elektronicznego nie będzie wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

Jak słusznie pokreślił sąd I instancji w zaskarżonym postanowieniu, jakkolwiek w świetle wywiadu środowiskowego aktualne zachowanie skazanego nie budzi zastrzeżeń, to nie można również tracić z pola widzenia okoliczności, że skazany jest osobą pięciokrotnie karaną sędownie. Zaznaczyć także należy, że stosowane uprzednio wobec skazanego środki probacyjne nie stanowiły dla niego bodźca do zmiany jego postępowania, a zwłaszcza nie wdrożyły wymienionego na drogę przestrzegania porządku prawnego i poprawnego funkcjonowania w społeczeństwie. Również fakt odbywania przez skazanego kar pozbawienia wolności w warunkach izolacji penitencjarnej nie spowodował

zaniechania naruszania przez skazanego obowiązującego porządku prawnego. W świetle powyższych okoliczności nie sposób zatem przyjąć, by w stosunku do skazanego istniała pozytywna opinia kryminologiczno–społeczna. Dlatego też zasadnie sąd I instancji uznał, że odbycie przez skazanego kary w systemie dozoru elektronicznego byłoby niewystarczające dla osiągnięcia celów kary.

Równocześnie należy stwierdzić, że okoliczności podniesione w zażaleniu skazanego znane były sądowi rozpoznającemu sprawę w I instancji i stanowiły przedmiot jego oceny, nie stanowią tym samym argumentów mogących skutecznie doprowadzić do zmiany zaskarżonego rozstrzygnięcia na korzyść skazanego. Wobec uprzedniej, wielokrotnej karalności skazanego, należało podzielić wyrażony przez Sąd Okręgowy pogląd o konieczności resocjalizacji skazanego w warunkach zakładu karnego.

O kosztach postępowania orzeczono według przepisów powołanych na wstępie, zwalniając od nich skazanego z uwagi na jego sytuację osobistą i majątkową.

Z tych wszystkich powodów Sąd Apelacyjny orzekł o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia.

ZARZĄDZENIE

- o treści prawomocnego postanowienia poinformować skazanego i obrońcę;
- zwrócić akta sprawy.

Katowice, 19 maja 2020 roku.